Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 6/22
19.1.2022. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу стастављеном од судија Бојане Пауновић, председника већа, Александра Вујичића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА адвоката Ђорђа Миховиловића, изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду К бр. 1322/19 од 13.10.2020. године, у седници већа одржаној 19.1.2022. године, донео је следећу

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба браниоца окривљеног АА адвоката Ђорђа Миховиловића па се пресуда Трећег основног суда у Београду К бр. 1322/19 од 13.10.2020. године **ПОТВРУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду К бр. 1322/19 од 13.10.2020. године окривљени АА је оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ те је осуђен на казну затвора у трајању од годину дана. Окривљени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка за које је одлучено да падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде благовремену жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Миховиловић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања одлуке о кривичној санкцији мери

одузимања предмета са предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду преиначи, окривљеног ослободи од одговорности за кривично дело тешка крађа или пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж бр. 8/22 од 12.1.2022. године изнео предлог да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована, те ожалбена пресуда потврди у целости.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе заједно са ожалбеном пресудом и изјављеном жалбом, пресуду је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби па је по оцени жалбених навода и предлога нашао:

-жалба је неоснована.

Према налажењу овог суда ожалбена пресуда је како у изреци тако и у образложењу јасна и разумљива, суд је о свим чињеницама важним за доношење правилне и на закону засноване пресуде дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд следом чега је изјављена жалба браниоца окривљеног оцењена и одбијена као неоснована.

У жалби браниоца окривљеног се указује на чињеницу да је заменик Трећег основног јавног тужилаштва у Београду суду предложио да окривљеног осуди на казну затвора у трајању од шест месеци, а окривљени је осуђен на казну затвора у двоструком трајању од оне коју је предлагао тужилац, а затим се истиче да се суд није ниједном речју осврнуо на одбрану окривљеног да је он узео бицикл за одрасле, а не дечји бицикл како је то описао оштећени, те да бицикл који је узео није био ничим везан. Нема доказа да је сајлом бицикл био причвршћен за ограду нити да је та сајла пресечена будући да није пронађена нити предочена у доказном поступку.

Цитирани наводи изјављени у жалби су оцењени као неосновани јер је првостепени суд према налажењу Апелационог суда у Београду правилном и свестраном оценом свих изведених доказа правилно и потпуно утврдио чињенично стање те извео правилан закључак да се у радњама окривљеног АА стичу сви законски како субјективни тако и објективни елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ за који је изреком ожалбене пресуде правилно и оглашен кривим.

Наиме, чињенично стање утврђено као у изреци пресуде произлази из изведених доказа пре свега исказа оштећеног ББ који је испитан у претходном поступку детаљно објаснио да се предметни дечји бицикл налазио испред врата његовог стана, на петнаестом спрату у згради у улици ... бр. ..., те да је био везан за гелендер сајлом која је имала шифру од три броја. Приметио је да бицикл недостаје, а када је вратио снимак сигурносних камара која покрива део зграде и лифт као и сам улаз зграде, видео је човека који је ушао у високом приземљу, а изашао у ниском приземљу када му је испао нож при чему је приликом уласка у зграду био без бицикла, а из зграде је изашао са његовим бициклом. Испитан поново на главном претресу након протека времена од седам година од критичног догађаја, сведок оштећени није могао да се сети свих детаља али је остао при исказу датом у претходном поступку, када је све околности које

су њему познате јасно и прецизно описано објашњавајући да је снимак сигурносних камера однео полицији приликом пријављивања крађе.

Како из налаза и мишљења Националног центра за криминалистичку форензику бр. 432/19 од 2.7.2019. године произлази да је лице са снимка управо окривљени АА на који закључак упућује извршена компаративна анализа и упоређивање карактеристика лица са достављеног снимка са сигурносних камера и окривљеног АА, то супротно жалбеним браниоца окривљеног суд правилно није прихватио одбрану окривљеног у којој је он негирао извршење кривичног дела, ценећи је као нејасну, нелогичну, неуверљиву и срачунату на избегавање кривице.

Како из исказа испитаног оштећеног следи да је бицикл био везан сајлом за гелендер и притом се налазио у згради на 15. спрату, то правилно првостепени суд закључује да је окривљени савлађивањем механичких препрека одузео туђу покретну ствар – бицикл, чија је вредност 6.000,00 динара, због чега се и према ставу овог суда, у жалбама окривљеног стичу сви, како субјективни, тако и објективни елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, а не кривичног дела крађе из члана 203 КЗ, како је то у жалби браниоца сугерисано.

Испитујући пресуду у делу одлуке о казни, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције правилно утврдио све околности из члана 54 КЗ, које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, па је правилно као олакшавајућу околност на страни окривљеног ценио протек времена од извршеног кривичног дела и околности под којима је дело извршено, односно чињеницу да су способност окривљеног да схвати значај дела и управља поступцима услед стања алкохолисаности у којима се налазио биле смањене до степена битног, али не и битног, како то произлази из налаза и мишљења судског вештака др Светлане Никшић, док је као отежавајућа околност правилно цењена раније вишеструка осуђиваност окривљеног, између осталог и за истоврсна кривична дела и иста кривична дела као што је оно за које је овом пресудом оглашен кривим, односно околност да је реч о повратнику на кога раније изречене кривичне санкције, између осталог и казне затвора, нису утицале да престане са вршењем кривичних дела, због чега је правилно закључио да је у конкретном случају нужно реаговати безусловном казном затвора.

Према налажењу овог суда првостепени суд је правилно закључујући да није везан предлогом јавног тужиоца о врсти и висини изречене казне, а ценећи и јачину повреде и угрожавање заштићеног добра и степен кривице окривљеног, правилно окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, правилно закучујући да ће се овако одмереном казном довољно утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела, односно остариће се сврха кажњавања изрицање кривичних санкција које су предвиђене одредбом члана 4 и 42 КЗ-а.

Изречена казна је и према налажењу овог суда адекватна како личности окривљеног, тако и тежини извршеног кривичног дела следом чега су другачији жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Следом свега реченог Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 457 ЗКП-а.

Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић,с.р.

Председник већа – судија
Бојана Пауновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић